SÖMÜRÜCÜYE

YUMRUK

ONBEŞ GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

İŞÇİLER

Kandillide Boykot

Ereğli Kömürleri İşlet mesi, Kandilli Bölgesi, Armutcuk ocağında 11. Kasım. gecesi 24 — 08 vardiyası işçileri 4 saat boykot yapmışlardır. Bine yakın işçi, ücretlerinin az ığı ve sarı sendikanın «Grev fonu» kesmesini protesto etmek amacıyle ocak önünde toplanmışlar ve kendi aralarında ocaklara inmeme kararı al mışlardır.

İşçinin kendiliğinden yaptığı hareketleri ve grevleri bile kanunsuz diye rek suçlayan ve bizzat iş çilerini işverene ve polise jurnallayan, işçileri işinden eden sarı sendikanın grev fonu kesmesi işçilerin haklı protestosuna yol aç mıştır.

Tütün İşçileri Sendikayı İşgal Etti

İstanbul tütün işçi leri, iş kollarına ait iki ayrı sendika olmasından dolayı bölünmüşlerdir. Bu bölünme yüzünden işveren karşısında zayıf düştüklerini bilen işçiler, iki sendikanın birleşmesini istemişlerdir. Fakat işçilerin bu birleşme isteğine işveren ve sendika başkanları yanaşmamıştır. Sonunda işçiler «YETER» deyip sendikayı işgal etmişlerdir. Sendika başkan ve idarecilerini de makamlarından uzaklaştıran işçiler, kendi aralarından seçtikleri yedi kişiyi idarecilerin yerlerine oturtmuşlardır. İşgalci işçiler «iş yerinde ikilik kalkana kadar işgal devam edecek» demiş lerdir.

Ereğlide Grevden Geçen Toplu Sözleşme

EREĞLİ DEMİR ÇELİK İŞLETMELERİ ile Metal — İş Sendikası ve sendika etrafında birleşmiş ERDEMİR İŞÇİLERİ arasında aylardır devameden anlaşmazlık sonuçlanmış ve toplu sözleşme imzalanmıştır.

Bu sözleşme, Ereğli işçilerinin haklarını alma da gösterdikleri kararlılık ve dayanışmanın bir sonucudur.

Yapılan sözleşme ile işçiler 38 milyon liralık yeni hakler elde etmişler, 4000 den fazla işçi ayda ortalama 500 lira ücret artışı sağlamışlardır.

Ereğli işçileri ispat et mişlerdir ki:

(Devamı 4 ncü sahifede)

KÖYLÜLER

Köylüler 8 bin Dönüm Ağa Toprağını işgal etti

KÖYLÜLER 8 bin dönüm toprağı İŞGAL ETTİ.

İstanbul — Silivri'nin Değirmenköy'ünde KÖYLÜLER 18 bin dönümlük arazinin 8 bin dönümünü kendileri için işgal ettiler. Sürdüler ve ektiler.

Tabiatın verimli topraklarını bir AĞA ailesi gelmiş çevirmiş, benim demiş. Ağalara, Milyonerlere çalışan devletin tapu dairesinde işler ayarlanmış. Ağa'nın arazisi topu luda olmuş.

Bir köyde, bir AĞA ailesinin 18 bin dönüm arazisi var. Ama, 400 — 500 köylünün 1 dönüm ekecek arazisi dahi yok. Hep AĞA'ya çalış. Onun emrinden çıkama. Nedir bu?

Tak dedi cana artık topraksızlık KÖYLÜLERE. Aldıkları gibi tohumlukları, traktörleri, bayrakları ellerine doğru Ağa'nın arazisine. İŞGAL demişler. İŞGAL ederiz bizde ekmek istediğimiz verimli toprakları. Köylüler tabii ve Demokratik haklarını kullanırlarken, Hakim sınıflar yine karşıları na askeri çıkarmıştır. Köylülere yardımcı olan gençlerin haklarında tevkif kararı vermiştir. Ama boşuna KÖYLÜ de İŞÇİ de anlamaktadır her geçen gün HAK VERİLMEZ ALINIR.

Batmanda 300 Köylü Nümayiş Yaptı

Siirt'in Batman ilçesinde 300 köylü NÜMAYİŞ yaptı.

Köylüye ihtiyaç belgelerine göre tohumluk verilmemiştir. İhtiyaç belgelerini Tarım teknisyenliği ve Ziraat Bankası düzenlemektedir. Tohumluk alamayan 300 den fazla KÖYLÜ gösteri yapmışlardır. Ağalara, milyonerlere işleyen düzeni ve adamı banka müdürünü, banka önünde toplanarak PROTESTO etmişler-

(Devamı 4 ncü sahifede)

Seçimler Yapıldı

Seçimler yapıldı.

Ama ne işçilerin ne de fakir köylülerin durumu gene düzelmeyecek. Çünkü işçiler de, fakir köylüler de henüz siyasetin dışındalar. İşçiler işverenlerden, köylüler, tüccar ağa takımından medet umuyor. Ama umduğunu bulamıyor. Bulamıyacak da.

Patron, tüccar, ağa takımı bindiği dalı keser mi hiç? On adam çalıştırıp, onun sırtından zengin olmanın yolunu bulmuşlar, düzenlerini kurmuşlar, Bırakırlar mı hiç?

Fabrikaların sahibi onlar, yani patronlar. En büyük, en verimli toprakların sahibi onlar yani ağalar, Bankalardan kredileri alıp, köylüyü soymanın yolunu bulan onlar, yani tüccarlar. Amerikan gavuru ile ortaklık gurup memleketi bera berce soyup soğana çeviren onlar, yani KOMPRADOR denilen milyonerler.

Düzen onların düzeni. Bu düzen içinde devleti idare eden de onlar.

Hani işçi?

Hani köylü?

İŞÇİ, madende, fabrikada, tezgah başında çalışıyor.

KÖYLÜ, tarlada, ormanda ter döküyor.

Çalıştığının karşılığını alıyor mu?

Hayır alamıyor.

Hastalık, yoksulluk, işsizlik, topraksızlık, evsizlik hep işçi de, hep köylü de.

Peki niye böyle?

Çünkü işçi de, köylü de meydanı soyguncu lara bırakıyor da ondan. Göz göre göre «gel beni ye» diyor, patron, ağa, tüccar takımına.

Zonguldak işçisinin patronu kim? DEVLET.!

Peki niye maden işçisi en çok çile çeken işçidir? Çünkü devleti idare edenler patron, ağa tüccar, komprador takımı da ondan. Ve bu durum sürüp gidiyor. NİYE?

İŞÇİLER DE KÖYLÜLER DE ortak çıkarları uğruna birleşip mücadeleye katılmıyorlar da ondan. Her işçi sadece kendi sıkıntısını biliyor. Halbuki bütün işçiler aynı sıkıntılar, aynı dertler içinde. Fakir köylünün durumu da aynı. Hatta daha da beter.

Peki. hak, hukuk, nizam ne içindir?

Haksızlıkları korumak için mi? Soygunu gizlemek için mi?

İşçiyi kurşunlamak, köylüyü dipçiklemek için mi?

İşçiler, köylüler meydanı patron — ağa — tüccar takımına bırakırlarsa evet.

HAK VERİLMEZ ALINIR!

Kanunları işletmek, haklarımızı almak, ileri götürmek elimizdedir.

BİRLEŞEREK MEYDANDA YERİMİZİ ALALIM. Haklarımızı koruyalım. Patron—ağa tüccar takımından medet ummıyalım.

MÜCADELEYE DEVAM EDİYORLAR

İSTENMEYEN ŞEF

E. Anbarcı
Kozlu maden işçisi

Kozlu maden bölgesinde Ekimin dördünde Ali Soydaş Bölümü işçileri iki gün ocağa girmemişlerdir. Sebep: başlarındaki şefin değiştirilip yerine başka bir şefin getirilmek istenmesi. Bu yüzden işçiler ocağa girmemişler ve direnmişlerdir. Bu olay gösteriyorki, işçilere babalık yapan nezaretciler işçiler tarafından sevilmekte ve desteklenmektedir.

Fakat işçilerin gerçek davaları sevdikleri nezaretcilerin başlarında olmalarıyle halledilmez. Nasıl o'sa her bölümde ve bütün bölgelerde kötü nezaretcilar çoğunlukta ve bunlar işçilerin başında. Mesele nezaretcilerin iyi olmasıyle bitmez. Bütün maden işçilerinin ortak dertleri var. Bunlar neler hepimiz biliyoruz.

Yövmiyelerin azlığı,

pirim dağıtımındaki haksızlık ve adaletsizlikler,

tozlu ve sulu yerlerde çalıştırılma,

sekiz saatden fazla çalışıp saat mesai alamama,

kötü ve az yemekler,

pavyonların bakımsızlığı,

guruplu işçilerin balık istifi getirilip, götürülmeleri,

iş kazaları, ölümler ve hastalıklar, davalar.

Ve hayat pahalılığı.

Bu dertler nezaretcilerin iyi olmasıyle düzelmez arkadaşlar. Bunların düzelmesi için mücadele etmek lazımdır. Sendikaların işe el atması lazımdır.

Fakat biz biliyoruz ki sendikacıların bütün yaptığı iki senede bir toplu sözleşme pazarlığı yapmak, Pazarlığı aylarca uzatmak ve ancak işçiler yürüyünce karara varmak, Üstelik sendika yapılan toplu sözleşmenin bütün maddelerini bile uygulatamıyor. Bunu yapmak için zahmete bile girmiyor. Çünkü kendi rahatları ve keyifleri yerinde. Ve biz biliyoruz ki, milletvekillerinin çoğunun avukat olduğu bir meclisten avukatlık kanunu hemen çıkıyor da, işçi emeklilik kanunu seçimden sonraya bırakılıyor, çıkan kanunda kimsenin işine yaramıyor. Çünkü meclis te işçilerin temsilcileri yok.

Öyleyse yapılacak iş nedir? Birleşmek. SENDİKALARIMIZA SAHİP OLMAK. Onları kontrol etmek. Meclislere kendi temsilcilerimizi yollamak. Dertlerimizi ancak böyle hallederiz. Ve ancak kendimiz içimizden çıkacak liderlerle birlikte hallederiz.

Maden işçisi Gözüyle Ereğli Grevi..

Maden işçileri, kardeşler,

Ağır sanayi bölgesi Zonguldağımızın Ereğli Demir Çelik Fabrikalarında hepimizin bildiği bir sürü olaylar olmuştur. Bu fabrikanın [işçileri, bizzat sendikalarına sahip çıkarak, kendi aralarında DİRENİŞ KOMİTELERİ kurarak, haklarını alabilmek için greve gimişlerdir. Yaptıkları grev neticesinde bizim yönümüzden mühim sayılacak bir sürü haklar almışlardır. Genel olarak her bir demir çelik işçisine ortalama 200 — 300 liralık bir gelir artışı sağlanmıştır. Hatta ilkokul çağında çocukları olan işçiler 50 liralık bir eğitim ödeneği bile almışlardır.

Maden işçileri biliyorlar ki: Ereğli demir çelik fabrikasında çalışan işçiler, Zonguldak kömür ocaklarında çalışan işçilerden bir kaç misli dahafazla ücret almaktadırlar. Bizim de sendikamız vardır. Bizimkisi de sarı sendikadır. Fakat biz de Ereğli işçileri gibi sendikamıza sahip çıkmalıyız. Onu bizim menfaatımıza hareket etmeğe zorlamalıyız. Önümüzde bir toplu sözleşme dönemi var. Toplu sözleşme masasında neler istiyeceğimizi Osman İpekçi gibi sendika ağaları çeğil de bizzat kendimiz talep edelim. İşte burnumuzun dibinde Ereğli işçilerinin diranişleri, Grevleri, işgal haberleri. Arkadaşlar, işverenler, işçilerin haklarını vermemekte ısrar ederlerse o iş yerinde boykot da olur, işgal de yapılır. Ereğli işçileri hakları için direnişe geçince, üzerlerine, Kozlu da üslenmiş olan toplum polisini gönderdiler. Yarın maden işçisi hakkını elde etmek için direnişe geçse, hiç şüphemiz olmasın ki busefer aynı toplum polisini ve hatta 965 de olduğu [gibi jandarmaları bizim üzerimize gönderirler. Zaten toplum polisleri sırf bu iş için para almaktadırlar. Hemde maden işçisinin iki ayda aldığını bir ayda almaktadırlar. Bunlar patronlar saltanatının bölüğüdürler. Kozludaki bütün maden işçileri biliyorlarki bu toplum polisleri gerçekten tam bir saltanat sürmektedirler. İşçi çocuklarının okuduğu Uzun Mehmet ilkokulu bu adamlara karargah [yapılmıştır. Öte yandan İhsaniye pavyonlarının etrafı tel örgulerle çevrilmiştir. Ama bütün bunlar boşuna. Bizlerde zamanı gelince hakkımızı aramasını ve almasını biliriz.

Yörükoğlu

Akbabalarla Çarpıştık Komünist Olduk

RECEP DURGU - (SİNGER İşçisi)

Sabahleyin fabrikaya girmeden düşünce başlar Acaba, kartım yerinde duruyor mu, durmuyor mu?.. Günlük yaşantımız ise: Yere tükürdün çıkış, yolda yamuk yürüdün çıkış, sakalın var çıkış, arkadaşınla konuşursun çıkış, iş elbisesi giymezsin ofis, tuvalete gitmek istesen marka. Gidip gelirsin markan olmadımı ofis. Tuvalette sigara içemezsin. Tuvaletin kapılar normal boyundan 75 santim noksandır. Çünkü, Amerikan gavuru ROKS geldiği vakit tuvaletin kapısından bakar: Sigara içiyor mu. İzin istersin vermezler, Bir arkadaşımızın ailesi doğum yapacak hastahaneye yatırmak için izin ister, izin verilmez. Ve, Amerikan gavuru: — sizler izin istemeyin diye cumartesiyi ve pazarı tatil yaptık, der. Doğum cumartesiyi bekler mi, soruyorum. Evlenmek için izin istesek ayni cevabı alırız. Sendika özgürlüğü diye birşey arama, Fabrikada ÇELİK—İŞ diye bir sendika var. Amerikalının bir dediğini iki yapmıyor. Yahudi bozması İbrahim İsminde bir baş temsilci var. Durumumuzu anlatıyoruz, ben ne yapayım diyor. Cenazemize dahi izin alamayız. Biz Singer işçileri olarak; «İşçi hakları bu fabrikanın tel örgülerinden içeri giremez» diyen Amerikalı ROKS'a, «İşçi Hakları»nın içeri girermiş öğrettik. O'da doğduğuna pişman oldu. Bu durum içersinde gelinde siz işgal yapmayın. FABRİKAYI İŞGAL ETTİK. Karşımıza toplum polisi getirdiler. Sanki toplum polisi Amerikalıların. Üzerimize bomba atmaya başladılar. Kimimiz gözünü, kimimiz elimizi kaybettik. Bizlere beş sefer hücum ettiler. Bunda başaramayınca, İstanbul Emniyet Müdürünü ve Kartal savcısını getirdiler. Bunlar, — İstediğiniz bütün haklarını vereceğiz ve hiçbir arkada-

(Devamı 3 de)

Müdürler ve Mühendisler ?

Kapitalistlerin işciden en büyük gizlenme oyunu işçinin karşısına müdür ve mühendisleri çıkarmasıdır. Kapitalislerin bu oyunu türkiyede şimdiye kadar başarı kazanmıştır.

Kapitalistler, [işçiyi sömürdükleri anlaşılmasın diye kendileri ile işçi arasında perde vazifesini müdür ve mühendislere verir. İşçiler bütün dertlerinden mühendisleri ve onların yardımcılarını, madenlerde şefleri başçavuşları, fabrikalarda ise teknisyen ve ustabaşıları sorumlu tutar ve bunlara kin beslerler. Aslında bütün dertlerimizden sorumlu tuttuğumuz müdür, mühendisler ve onların yardımcıları sadece kapitalistlerin işçiyi sömürmesine yardım ederler bu hizmetlerine karşılıkta fazla para alırlar.

Biz işçiler kin tuttugumuz mühendisin değişmesiyle durumumuzun iyi olacağını zannederiz fakat mühendis degişsede durumumuz düzelmez.

Gerçekten dertlerimizin düzelmesi için bugünkü kapitalist ekonomiyi sosyalist ekonomiye çevirmeliyiz. Bunun içinde kapitalistlerin hizmetçileriyle değil doğrudan kapitalistlerle mücadele etmeliyiz.

Bilelimki bugün kapitalistlere hizmet eden müdür ve mühendisler yarın SOSYALİZMİ kuran İŞÇİLERE hizmet edeceklerdir.

K. EMEKÇİ

Hukuk Köşesi

Yeni Emeklilik Kanunu

Avukat
Sabri Eryılmaz

İşçiler,

Seçimlerden evvel çıkmayıpta, yeni meclis tarafından kanunlaştırılan Emeklilik kanununu açıklamağa çalışacağım. Aslında bukadar reklam ve yaygarasına rağmen bu kanun fazla bir hak getirmiş değildir. Amma biz yine de olduğu kadarını anlamaya çalışalım.

1 —MALULİYET AYLIKLARINDAKI ARTIŞ:

İş kazası ve meslek hastalığından maaş alanların aylıklarında %10 nisbetinde bir artış ol muştur. Yani eskiden üç ayda bir 100 Tl. alan bir işçi, yeni kanuna göre 110 Tl. alacaktır.

11 — İŞ KAZASI VE MESLEK HASTALIĞINDAN ÖLÜM HALİNDE :

İş kazası veya meslek hastalığından ölen bir işçinin geride kalan hak sahiplerine yani karısı ve küçük çocuklarına maaş bağlanır. İşte bu şekilde maaş alanların aylıklarında da % 10 nisbetinde bir artış olacaktır.

Yalnız hak sahiplerine düşen hisselerde bazı değişiklikler olmuştur. Mesela eski kanuna göre, ölenin karısına % 30 hisse verilirken yeni kanuna göre bu nisbet % 50 ye çıkarılmıştır. Yani maaşın üçte ikisini kadın alacak, üçte birisini de çocuk alaçaktır. Ölenin ana babasına maaş alma ihtimali hemen hemen kalmamıştır.

111 — HASTALIK YARDIMLARI :

Iş kazası ve meslek hastalığından sigorta maaşı alan ve işten ayrılmış olan işçiler sigortanın sağlık yardımlarından istifade ederler. Bu yardımlar şunlardır :

a) Muayene ve tedavi :

b) Hastahanelerde yatırılma. (bu hak yeni kanunla konmuştur)

c) İlaç ve diğer vasıtaların bedava verilmesi. Eski kanunda ilaç paralarının % 20 si peşin alınıyordu. yeni kanunda bu kalkmıştır. İlaçlar bedava verilecektir.

1V — MALULLÜK AYLIĞI :

Çalışma gücünün üçte ikisini kaybeden işçilere malüllük maaşı bağlanır. Buşekilde maaş alanların maaşları % 20 nisbetinde arttırılmıştır.

V — YAŞLILIK AYLIĞI :

Yeni emeklilik kanunun getirdiği en büyük yenilik bu maddede olmuştur. Onun için de kanunun adına Emeklilik kanunu denilmiştir. Yeni duruma göre yer üstü ışçilerinin emeklilik yaşı 60 dan 55 e indirilmiştir. Ayrıca maaşlar % 50 den % 70 çıkmıştır. Yani % 20 lik bir artış olmuştur. Son duruma göre emekli olmanın şartları şunlardır :

YER ÜSTÜ IŞÇILERİ :

— 55 yaşını doldurmuş olacak

— en az 15 sene sigortalı olarak çalışmış olacak.

— çalıştığı her sene için asgari 120 yövmiye yapmış olacak. Yani 15 sene çalışmış olsa, sene başına 120 yövmiyeden 1800 yövmiye yapmış olacak.

YERALTI İŞÇILERİ :

— 50 yaşını doldurmuş olacak

— yer altında en az 1800 yövmiye yapmış olacak. eski kanuna göre 2500 yövmiye aranıyordu.

(Devamı 4. ncü-

Amerikayı Memleketimizden Kovalım

Şanlı bayrağımız Samsun da üç Amerikan askeri tarafından yırtıldı. Bu, kendi memleketimizde Türk milletine yapılan hakaretlerin en büyüğüdür.

Türk halkı, kurtuluş savaşında işçisiyle, köylüsüyle top yekün savaşmıştır. Bütün gücünü seferber etmiştir. Dişini tırnağına takarak HÜRRİYETİMİZ ve BAĞIMSIZLIĞIMIZ için kanını dökmüş, canını vermiştir. Bu vatanın topraklarına, Türk halkının hürriyet ve bağımsızlığına göz dikenler, milyonlarca vatandaşımızın canı pahasına, bu memleketten sürülüp atılmışlardır.

Bugün ise Amerikan gavurları memleketimizde bayrağımızı yırtmak cesaretini buluyorlar. Neden? Çünkü: memleketimizin kapıları ardına kadar Amerikalıya açılmıştır. Yurdumuzun dört bir yanında Türk bayrağının yanı sıra Amerikan bayrağının sallanması müsaade edilmiştir.

Amerikalıyı memleketimize buyur edenler, Amerika dostumuzdur diyenler kimlerdir? Memleketimizi Amerikanın yarı sömürgesi haline getirenler kimlerdir? Bu işten menfaat sağlıyanlar kimlerdir? İşte onları iyi bilelim, onları iyi belliyelim.

Bu İŞBİRLİKCİLER şunlardır:

Bunlar, Amerika ile ortaklık kuran, yani Amerikan şirketleriyle işbirliği yapan para babaları yani patronlardır.

İTHALAT ve İHRACATCILARDIR.

TOPRAK AĞALARIDIR.

BANKA SAHİPLERİDİR.

Yani KAPİTALİSTLERDİR. KOMPRADORLARDIR.

İşte Amerika ile birlik olanlar ve memleketimizin idaresine hakim olanlar bunlardır. Bu işbirlikciler dolgun komisyonlar ve rüşvetler karşılığında madenlerimizi, petrollerimizi ve memleketimizin bütün zenginliklerini Amerikalıya peşkeş çekerler. Çünkü bu işbirlikciler aynı soygunda ortakdırlar.

Bu soyguna karşı çıkanlar, bağımsızlık uğruna mücadele edenler hapis tehdidi altında tutulmakta ve polisler tarafından kurşunlanmaktadır.

Arkadaş bu memleket kimindir?
Elbette işbirlikcilerin değildir.

Bu memleket Türk halkınındır. Yani işçilerin, köylülerin hürriyet ve bağımsızlık uğruna mücadele edenlerin, bu uğruna mücadele edenlerin, bu uğurda canını verenlerindir.

Bağımsızlığımız için. Amerikan sömürücülerine ve onların yerli ortaklarına yani işbirlikcilere yani komprador lara karşı birleşelim. AMERİKAYI MEMLEKETİMİZDEN ATMAK İÇİN TOPYEKÜN MİLLET OLARAK BİRLEŞELİM. MÜCADELEYE ATILALIM.

Akbabalarla çarpıştık

(Baştarafı 2 de)

şınızı karakola götürmeyeceğiz. Dediler: Şayet götürürsek kızımız karımız, ve anamız karımız olsun diye namus sözü verdiler. Bizlerde bunların namus sözüne inanaraktan fabrikayı terk ettik. Fabrıkanın kapısından 50 metre ayrılır ayrılmaz bizleri teker teker yakalayıp karakola götürdüler. Karakollarda kimimizin bıyıklarını yolduiar, kimimizi falakaya yatırıp bayıltınçaya kadar dövdüler. Buna benzemez daha nice işgenceler yapıldı. Daha evvel talebe arkadaşlarımıza komünist diyordular. Şimdi biz IÇŞİLERE Komünist diyorlar, Şayet hakkımız olan haklarımızı istemek Komünistlikse biz İŞÇİLER MÜCADELEMİZE DEVAM EDECEĞİZ.

Sahibi : HÜSAMETTİN GÜVEN

Sorumlu Müdür : Sabri Eryılma
Abone Yıllık İşçi : 5 TL.
İşçi olmayan : 10 TL.

Adres : P. K. 27 Zonguldak

Sayı : 24
Fiatı : 25 Kuruş
Dizgi ve Baskı : Bingöl Matbaası - Zonguldak

Son Baskı Tarihi : 22. Kasım. 1969

Biz işçiler Niçin Birleşmek Zorundayız

Toplu Sözleşmelerde Kazık Yiyoruz.

Grevlerde Satılıyoruz.

Direnişlerimize polis saldırtılıyor, asker gönderiliyor.

Cop vuruluyor, bomba atılıyor.

İşte Kozlu Grevi. İki maden işçisi şehit oldu.

İşte Singer Fabrikası işgali. Birçok işçi işinden atıldı, polis karakollarında işkence gördü.

İşte Dilaverde Başlıyan Şubat Grevi. İşçiler bombalandı.

İşte senin gazeten Sömürücüye Yumruk. Dağıtanlara polis karakollarında dayak atıldı, işletme bekçilerin ellerinden gazetelerini aldı.

İşte Çorum maden İşçilerinin aylar süren İşgali ve Yönetimi.

İşte Vehbi Koç'un fabrikası Türk Demir Döküm deki kahraman yiğit işçi arkadaşlarımızın Direnişi.

Ve daha dün Ereğli Demir Çelik Fabrikası İşçilerinin polis ve asker kordonu altındaki Grevleri.

Bir tarafta haklı davaları için mücadele eden İşçiler. Öbür tarafta Patronlar ve patronların düzenini ayakta tutmak isteyen kuvvetler.

İşveren tarafından Soyulduğumuz için.

Sendikalarda Bölündüğümüz için.

Burjuva partileri, gazeteler, radyolar tarafından Uyutulduğumuz için Birleşmeliyiz.

Kanuni Haklarımızı sonuna kadar,

Savunmak, Korumak, Almak ve İleri Götürmek için

B i r l e ş m e l i y i z.

Zonguldak da binlerce, Türkiye de bilyonlarca işçi var. Ve bütün işçilerin ortak dertleri, ortak meseleleri var. Çünkü işçilerin toplum içindeki yerleri, durumları aynı. Ve burjuva sınıfından farklı.

Biz İşçiler mutlaka Çalışmak bugün kazandığımızı bugün yemek Zorundayız. Üç gün çalışmasak dördüncü gün açız demektir. Hem de çocuğumuzla beraber. Çalışan her işçinin yerine talip olacak işsizlerin sayısı bir değil, beş değil milyonlarcadır.

İşsiz kalmak, işinden olmak korkusu, işçinin elini ayağını bağlamakta, onu hakkını almak için, hakkını aramak için mücadeleden alıkoymakta, patrona, yani işverene ve en büyük işveren Devlete yani egemen sınıfların yönetimindeki devlete kul köle etmektedir.

Nereden bakılsa, neresinden tutulsa işçinin hali haraptır. Halimiz meydandadır,

Yaşama Şartlarımız,

Çalışma Şartlarımız,

Mücadele Şartlarımız,

baskı altında tutulmakta,

Birleşmemiz,

Öğrenmemiz engelenmektedir.

Hak istiyen işçinin karşısına polis gönderilmekte, teşkilatlanmak istiyen işçinin başına sarı sendikacılar musallat edilmektedir.

İşçiler sendikacı oyunlarıyla bölünmekte, parçalanmakta, şaşırtılmaktadır.

İşçiler kendi parasıyle işleyen Sigortalarda, sigorta Hastahanelerinde küçümsenmekte, İtilip Kakılmaktadır.

Patronların partileri ve iktidarları ve hatta bugünkü halleriyle sendikalar bizi, işçileri üç beş kuruş zam peşinde koşturmak, daima gündelik hesaplar. sıkıntılar içine sıkıştırarak mücadele alanımızın genişliğini ve önemini bizden gizlemek istemektedirler. Çünkü ONLAR, IŞÇİNİN uyanmasından, işçinin Birleşmesinden Korkuyorlar. Çünkü onlar işçi uyanırsa, işçi birlik olup davasına sahip çıkarsa, kendi saltanatlarının tehlikeye gireceğini, son bulacağını çok iyi biliyorlar.

Ve biz İŞÇİLER Türk demir dökümündeki olaylarla bir kere daha görüyoruz ki:

BİRLEŞİRSEK YENİLMEYİZ.

Patronların yani BURJUVALARIN, işverenlerin düzeninde, işçi tek tek olduğundan hiç bir şey değil, birleşirse çok şeydir.

İşte bunun için İşçiler Birleşmek Zorundadır.

SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK

Yeni Emeklilik Kanunu

(Baştarafı 3 de)

— her sene için en az 120 yövmiye yapmış olacak,

V1 — ÖLÜM MAAŞI :

Buradaki ölümden kasıt iş kazası veya meslek hastalığı değildir. İster yatağında ölsün, ister cinayetle ölsün gerekli şartları haizse o işçinin geride kalan hak sahiplerine maaş bağlanır. Gerekli şartlar şunlardır :

1 — Ölüm tarihinde en az 5 yıldanberi sigortalı bir işte çalışmış olmak.

2 — Her yıl için ortalama 120 gün veya toplam olarak 1800 yövmiye yapmış olmak.

Maaş miktarı da yine % 50 den % 70 çıkarılmış, yani % 20 lik bir artış kabül edilmiştir.

Demek ki son çıkan emeklilik kanunun en önemli üç değişikliği şunlardır.

1 — Bütün maaşlar % 70 e çıkarılmıştır. Yani işte çalışırken aldığı maaşın % 70 ni alacaktır. İşinde 1000 lira alan, maaşa geçince 700 lira alacak demektir.

2 — Her yıl için istenen ortalama yövmiye 150 den 120 ye düşürülmüştür. Yani her yıl için 120 yövmiye yapmak aranmaktadır.

3 — Son bir hususta yer üstü İşçilerinin emeklilik yaşının 60 dan 55 e indirilmesidir.

Ereğli de

(Baştarafı 1 nci sahifede)

İşçiler kendi meselelerini yine kendileri haledeceklerdir. İşçiler sendikalarına sahip çıkacaklar, sendikaların işçiyi oyalamasına fırsat vermiyecekler, sendikaları kontrol edecekler ve sonuna kadar birlik içinde, dayanışma içinde mücadele edeceklerdir.

Batmanda

(Baştarafı 1 nci sahifede)

dir.

KÖYLÜ tohumluk ister verilmez. Kredi ister verilmez. Malzeme ister verilmez. Toprak İster verilmez.

Ne olacak yani? KÖYLÜ hep ihtiyaçsızmı bırakılacak?

Dünya nimetellerinin hepsi ağalara, milyonerlere mi verilecek?

HAYIR. Köylüde bu adamlara karşı emekçiler le birlikte mücadele edecek tabi. Sonunda da ihtiyaçlarını insan gibi giderecek.

SENDİKA KOŞESI

"İşçi Sınıfı ve Sendikalar"

SENDİKALAR işçi teşkilatları olduğu ya da olması lazım geldiği halde IŞÇİNİN ELİNDE DEĞİL. Bir kaç meslekten sendikacı bu kuruluşların, başına geçmiş, işçinin başına kıral kesilmiştir. İşçilerin verdiği aidatlarla kendi saltanatlarını sürdürürler.

Patronların kurduğu SARI SENDİKALAR yerden mantar biter gibi bitmekte, işçilerin davasına ihanet etmekte, IŞÇIYI SATMAKTADIR.

Oysa.

SENDİKALAR İŞÇİLERİN İŞVEREN KARŞISINDA BİRLEŞEREK EKONOMİK MÜCADELE VERECEKLERİ VE BU MÜCADELE İÇİNDE SINIF BILINCİNE VARACAKLARI İŞÇI TEŞKİLATLARIDIR.

Demek ki, işçi bugün işverene karşı ekonomik mücadelesini bile güçlü olarak yürütebilecek bütünlüğe ermemiştir. Kasıtlı olarak bölünmüş, işçinin güçlenmesi engellenmiştir.

Oysa bizim mücadalemiz sadece 3 — 5 lira zam, 10 — 15 lira çocuk parası, üçbeş kuruş yemek parası, bir hafta fazla izin gibi gündelik ve acil ihtiyaçlarımızı sağlamak değildir.

Önümüzdeki en acil görev elbette günlük yaşayışımızı daha iyiye götürmektir. Çalışma şartlarımızı düzeltmektir. Elbette emeğimizin hakkını dâha çok almak için direnmektir.

Ama,

Biliyoruz ki işçi işçidir. Hiç bir zaman patron olamaz. Gene bilmeliyiz ki patronların olduğu yerde işçinin sömürülmesi son bulmaz.

«IŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİ SÖMÜRÜYÜ YARATAN ŞARTLAR YOK OLANA KADAR SÜRECEKTİR.»

Bu mücadeleye her birimiz tek tek kendimiz için olduğu kadar bütün işçiler için katılıyoruz. Ve biz İŞÇİLER MUTLAKA BIRELŞECEĞİZ. Ve işte o zaman YENİLMİYECEĞİZ.

Sömürücüye Yumruk